

KĀ VAR IZGLĀBTIES?

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Lūk. 5:27-32; 13:1-5; Mat. 22:2-14; Zah. 3:1-5; Jāņa 8:30, 31; Lūk. 14:25-27.

ATMIŅAS PANTS:

“Un, kā Mozus čūsku ir paaugstinājis tuksnesī, tāpat jātop paaugstinātam Cilvēka Dēlam, lai ikvienam, kas viņam tic, būtu mūžīgā dzīvība.” (Jāņa 3:14, 15)

Kad israēliešus sakoda čūskas tuksnesī, Dievs teica, lai Mozus izgatavo vara čūsku un novieto to uz kārts tā, lai ikviens, kas bija sakosts, varētu uzlūkot to un dzīvot.

Kādas dziedinošas īpašības varētu būt vara čūskai? Nekādas. Dziedināšana nāca tikai no Dieva. Tomēr, uzlūkojot vara čūsku, israēlieši parādīja savu ticību Dievam kā vienīgajai cerībai dzīvot un izglābties.

Kungs gribēja mācīt tiem garīgu mācību. Viņš pārvērta nāves simbolu par dzīvības simbolu. Šī vara čūska bija Kristus simbols, kas kļuva par mūsu grēku Nesēju, lai glābtu mūs. Ticībā mēs varam uzlūkot Kristu, kas paaugstināts pie krusta, un rast dziedināšanu no vecās čūskas, sātana, nāvējošā dzeloņa. Citādi mēs esam lemti nāvei savos grēkos. Dieva Vārds izsaka to, kam vajadzētu būt sāpīgi nepārprotamam: kā cilvēki mēs esam grēcinieki, kam nepieciešama žēlastība. Šī žēlastība mums ir piedāvāta Kristū Jēzū.

Šajā nedēļā aplūkosim Jēzus mācību par vienkāršiem praktiskiem soļiem, ko nepieciešams veikt, lai iegūtu glābšanu.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 2. augustā!

Atzīsti savu vajadzību

Izlasi Lūk. 5:27-32! Kā tu vari zināt, kurā grupā atrodies? _____

Daudzi cilvēki fiziski ir veseli un viņiem nav vajadzības pēc ārsta. Bet kurš gan ir patiešām garīgi vesels? No visiem cilvēkiem „nav neviena, kas darītu labu, neviena paša!” (Ps. 14:3), neviens nav taisns pats no sevis (Rom. 3:10). Mūsu rīcība var būt morāli laba, bet mēs nevaram padarīt sevi taisnus Dieva priekšā. Tādējādi, sakot, ka Viņš nav „taisnos nācis aicināt atgriezties no grēkiem” (Lūk. 5:32), Jēzus atsaucas uz farizejiem, kas domāja, ka viņi ir taisni, lai gan tādi nebija. Diemžēl, lai gan viņi ticēja, ka ir labā stāvoklī Dieva priekšā, viņi bija garīgi akli (Jāņa 9:40, 41).

Pirmais solis, lai saņemtu dziedināšanu no grēka, ir atzīt savu grēcīgo stāvokli un galējo nespēju sevi dziedināt. Bet kā lai mēs redzam savu patieso vajadzību, ja esam akli? Kā mēs varam atzīt, ka esam grēcinieki, ja tieši mūsu grēki ir tie, kas neļauj mums atzīt savu patieso stāvokli?

Kā mūsu garīgās acis var atvērties, lai mēs atzītu savu ārkārtīgo vajadzību pēc Glābēja? Sk. Jāņa 16:8. _____

Vienīgās acu zāles, kas var ļaut mums ieraudzīt savu patieso garīgo stāvokli, ir Svētais Gars. Pirms Viņš mūsu labā var izdarīt kādu citu darbu, Viņam ir jāpārliedzina mūs par grēku. Viņš neatlaidīgi uzrunā mūsu sirdsapziņu, lai radītu mūsos neizbēgamu apziņu par saviem grēkiem un dziļu vainas sajūtu, kas liktu mūs ilgoties pēc Glābēja. Kad mēs dzirdam šo aicinājumu, mums tajā jāieklausās un tam jāpaklausa. Citādi mēs ātrāk vai vēlāk būsīm tik nocietinājušies pret Svēto Garu, ka mūsu labā neko nebūs iespējams darīt. Kāda balsa doma!

Lai gan vainas apziņa bieži ir slikta, kā Svētais Gars ir varējis izmantot vainas apziņu tavai garīgajai izaugsmei? _____

Nožēla

Ar grēku atzīšanu nepietiek. Tai ir jābūt nožēlas pavadītai. Bībeles izpratnē nožēla ietver trīs aspektus: grēku atzīšanu, skumjas par grēkiem un ilgas vairs negrēkot. Ja kāds no šiem aspektiem trūkst, tad nožēla nav patiesa. Piemēram, Jūdas izdarīja grēku, bet viņam nebija žēl, ka viņš bija pievilis Kungu (Mat. 27:3, 4). Viņu bija pārņēmis žēlums, nevis nožēla. Viņa atzīšanos izraisīja bailes no sekām, nevis mīlestība uz Kristu.

Mēs redzam nožēlas svarīgumu faktā, ka Jānis Kristītājs un Jēzus sāka savu kalpošanu, sludinot: „Atgriezieties no grēkiem, jo Debesu valstība ir klāt.” (Mat. 3:2; 4:17) Vēlāk, kad Jēzus izsūtīja divpadsmit mācekļus pirmajā misijas ceļojumā, viņi devās ceļā, sludinot „lai ļaudis atgriežas no grēkiem” (Marka 6:12). Un pēc Vasarsvētkiem Pēteris aicināja klausītājus darīt to pašu (Ap.d. 2:38; 3:19).

Izlasi spēcīgos vārdus, ko Jēzus izmantoja, lai uzsvērtu vispārīgo vajadzību pēc nožēlas, lai tiktu glābts. Kādu vēsti Viņš mums šeit sniedz? Sk. Lūk. 13:1-5.

Jēzus apstiprināja, ka visi cilvēki ir grēcīgi. Tāpēc Viņš teica Saviem klausītājiem: „Ja jūs neatgriezīsieties no grēkiem, jūs visi tāpat aiziesiet bojā.” (5. p.) Bez nožēlas glābšana nav iespējama, jo nožēlas trūkums parāda, ka cilvēks atsakās pakļauties Kungam.

Tālāk mums ir teikts: „Dieva labestība tevi vada uz nožēlu.” (Rom. 2:4, NKJV) Ko tas nozīmē? Ledus gabalu var sasist mazās daļiņās, bet šīs daļiņas vienalga būs ledus. To pašu ledus gabalu var novietot pie sildītāja, un tas izkusīs un pārvērtīsies par ūdeni. Mūsu lepnuma ledu var izkausēt tikai tad, ja mēs atrodamies Dieva labestības un mīlestības siltumā. Tāpēc cik svarīgi, lai mēs, cik vien varam, pieņemtu visus pierādījumus, kas vien mums ir doti, par Dieva mīlestību uz mums.

„Mēs nenožēlojam, lai Dievs mūs varētu mīlēt, bet Viņš atklāj mums Savu mīlestību, lai mēs varētu nožēlot.” (E. Vaita „Kristus līdzības”, 189. lpp.)

Kādi ir pierādījumi Dieva mīlestībai? Ko esi redzējis, piedzīvojis un mācījies, kas dod tev spēcīgus iemeslus uzticēties Viņa labestībai? Kāpēc ir tik svarīgi vienmēr pārdomāt šos iemeslus, īpaši grūtos laikos?

Ticība Jēzum

Patiesa nožēla iet roku rokā ar ticību Jēzum kā mūsu vienīgajam Glābējam. Jēzus bieži runāja par vajadzību ticēt Viņam, lai iegūtu Viņa svētības. „Kas tic, tam viss ir iespējams.” (Marka 9:23) Ticība ir būtiska, ja mums ir jātiek glābtiem. Sātans to zina, un tieši tāpēc viņš pieliek visas pūles, lai atturētu mūs no ticības (Lūk. 8:12).

Saskaņā ar Jēzu, ko nozīmē „ticēt”? Tas ir kaut kas vairāk par neskaidru sajūtu, ka kaut kas tūlīt notiks. Tas ir kaut kas vairāk nekā prāta treniņš. Glābjoša ticība nav bez konteksta. Tieši pretēji, ticībai ir konkrēts mērķis – Jēzus Kristus. Ticība nozīmē ne tikai ticēt kaut kam, bet Kādam. Ticība ir uzticēšanās Jēzum un Viņa nāvei mūsu labā. Ticēšana Jēzum nozīmē Viņa pazīšanu, izpratni par to, kas Viņš ir (Jāņa 6:69), un personīgu Viņa pieņemšanu (Jāņa 1:12).

Dievs tik ļoti mīlēja pasauli, ka Viņš deva mums Jēzu, lai visi, kas patiesi tic Viņam, iegūtu mūžīgo dzīvību. Tomēr Viņa nāve nenozīmē, ka ikviens tiks glābts. Mums ir jātiek apsegtiem ar Viņa taisnību. Ticot Viņam, mēs iegūstam taisnību, mums ir drošība un mums ir liels apsolījums, ka Viņš mūs piecels pēdējā dienā (Jāņa 6:40).

Sieviete, kas bija dzīvojusi grēcīgu dzīvi, Jēzus apliecināja: „Tavi grēki tevi ir piedoti. .. Tava ticība tevi ir izglābusi.” (Lūk. 7:48, 50) Ko tas nozīmē? Vai ticība mūs glābj? _____

Saskaņā ar evaņģēlijiem, kad Jēzus dziedināja dažus cilvēkus, Viņš tiem teica: „Tava ticība tevi ir dziedinājusi.” (Mat. 9:22, Marka 10:52, Lūk. 17:19) Izsakot šos vārdus, Viņš nepiešķīra viņu ticībai nekādu dziedinošu spēku. Ticības spēks nenāk no cilvēka, kas tic, bet no Dieva, kam šī persona tic.

Kāpēc mums ir jābūt ļoti uzmanīgiem izpratnē par ticības lomu lūgšanā, īpaši par dziedināšanu? Kāpēc nebūtu pareizi secināt no iepriekš minētajiem pantiem, ka, ja dziedināšana nenāk tā, kā mēs lūdzam, tad tas ir tāpēc, ka mums nav pietiekami ticības? _____

Kāzu drēbes

Jēzus sēdēja ļaužu priekšā un izteica vārdus, kas viņiem noteikti bija šokējoši: „Ja jūs taisnība nav pārāka par rakstu mācītāju un farizeju taisnību, tad jūs neieiesiet Debesu valstībā.” (Mat. 5:20) Nebija daudz tādu, kas likuma burtu ievērotu vēl pedantiskāk nekā farizeji. Neskatoties uz to, viņi cieta neveiksmi, jo viņu uzvedība bija ar mērķi atstāt iespaidu uz cilvēkiem, nevis patikt Dievam. Jēzus brīdina, lai mēs nedarām līdzīgi (Mat. 6:1).

Kā tad mēs varam būt taisni Dieva priekšā? Līdzība par kāzu mielastu palīdz mums nonākt pie patiesas taisnības avota.

Izlasi Mat. 22:2-14! Kāpēc ķēniņš gribēja pārliecināties, ka ikvienam viesim kāzās ir kāzu drēbes? Ko šīs drēbes ainoja? Sk. Jes. 61:10, Zah. 3:1-5. _____

Ķēniņš nodrošināja kāzu drēbes bez maksas. Tie, kas bija atnākuši, bija aicināti, ejot gar lielceļiem. Viņiem varēja nebūt kāzām atbilstošu drēbju, ne arī naudas, lai tās nopirktu. Gan aicinājums, gan drēbes bija ķēniņa dāvanas. Vienīgā prasība, kas bija jāizpilda, lai ierastos uz svinībām, bija pieņemt abas dāvanas.

Kopš krišanas Ēdenes dārzā ikviens cilvēks ir garīgi kails. Ādams un Ieva jutās kaili pēc nepaklausības, un viņi bija kārdināti apģērbt sevi ar vīgu lapām, kas nepavisam nebija ērti un efektīgi (1. Moz. 3:7). Vislabākā taisnība, ko cilvēks var sasniegt, ir „kā sārņainas drānas” (Jes. 64:5).

Kā bija teikts līdzībā, Dievs nodrošina mums nepieciešamās drēbes. Viņš pagatavoja drēbes Ādamam un Ievai un apģērba viņus (1. Moz. 3:21) – tas ir Viņa taisnības simbols, kas aplāj grēcinieku. Kungs nodrošina arī Kristus taisnības drēbes Savai draudzei, lai tā varētu būt „tērpta smalkā lina audumā, mirdzošā un tīrā” (Atkl. 19:8), „bez traipiem, negludumiem un kā tamlīdzīga” (Ef. 5:27). Šīs drēbes „ir Kristus taisnība, Viņa paša nevainojamais raksturs, kas ticībā tiek piešķirts visiem, kas pieņem Viņu kā savu personīgo Pestītāju.” (E. Vaita „Kristus līdzības” 310. lpp.)

Pāri visam, kam mēs ticam, kāpēc mums vajadzētu saprast, ka mūsu glābšana nāk tikai no tā apsega, ko Kristus mums dod kā dāvanu? Kāpēc mums to vajadzētu atcerēties vienmēr? _____

Sekot Jēzum

Kad mēs ticībā atzīstam savu vajadzību, nožēlojam savus grēkus un pieprasām Kristus taisnību savā labā, mēs kļūstam par Viņa mācekļiem. Savas kalpošanas laikā Jēzus aicināja dažādus cilvēkus, tādus kā Pēteris, Jēkabs un Jānis, lai tie kļūtu par Viņa mācekļiem. Šis aicinājums ietvēra visa atstāšanu, lai sekotu Viņam (Mat. 4:20, 22; Marka 10:28; Lūk. 5:28). Patiesībā evaņģēlijos darbības vārds „sekot” ir sinonīms vārdam „māceklis”.

Kādi divi elementi ir būtiski, lai būtu Jēzus māceklis? Sk. Jāņa 8:30, 31. ___

Daži cilvēki cenšas atdalīt ticību Jēzum no uzticības Jēzus mācībām, it kā pirmais būtu svarīgāks nekā pēdējais. Bet Jēzus tādā veidā nedalīja. Viņam abi aspekti bija cieši saistīti un fundamentāli patiesai mācekļībai. Jēzus mācekļi ir nodevušies Viņam kā personai, kā arī Viņa vārdiem. Lai gan vienmēr pastāv briesmas iestigt doktrīnās un ticības formās, pazaudējot skatu uz pašu Jēzu, mums ir jāapzinās, kādas briesmas ir domāšanai, ka mūsu staigāšanā ar Kungu svarīgi ir tikai ticēt Jēzum.

Būt par Jēzus mācekli – ko tas maksā? Sk. Lūk. 14:25-27. _____

Jēzus izmantoja darbības vārdu „ienīst” kā pārspīlētu nozīmi vārdam „mīlēt mazāk”. Paralēlie panti Mateja evaņģēlijā apskaidro Jēzus vārdu nozīmi: „Kas tēvu vai māti mīl vairāk nekā mani, tas nav manis cienīgs; kas dēlu vai meitu mīl vairāk nekā mani, arī nav manis cienīgs.” (Mat. 10:37) Jēzum ir jāieņem pirmā vieta mūsu dzīvē, ja mēs gribam būt Viņa mācekļi.

Ko tev ir maksājusi sekošana Kristum, esot Viņa māceklim? Ko atbilde liecina par tavu staigāšanu ar Kungu? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

E. Vaita grāmatā "Ceļš pie Kristu" nodaju "Nožēla" 23.-32. lpp.

Bez Kristus Gara, kas modina sirdsapziņu, mēs nespējam nožēlot grēkus, tāpat kā bez Kristus nevaram saņemt grēku piedošanu. (26. lpp.)

„Kad mēs ieraugām Dieva Jēru pie Golgātas krusta, mūsu prātiem sāk atvērties pestīšanas noslēpums, un Dieva laipnība mūs vada uz nožēlu. Mirstot Kristus atklāja neizprotamu mīlestību; un, grēciniekam šo mīlestību uzlūkojot, tā mīkstina viņa sirdi, ietekmē prātu un rada dvēselē nožēlu.” (26., 27. lpp.)

„Pazemīga un salauzta sirds, ko klusināja patiesa nožēla, sāks nojaust kaut ko no Dieva mīlestības un Golgātas cenas; un, kā dēls atzīstas mīlošam tēvam, tā tas, kas patiesi nožēlo, visus savus grēkus nesīs Dieva priekšā. Stāv rakstīts: "Ja atzīstamies savos grēkos, tad Viņš ir uzticīgs un taisns, ka Viņš mums piedod grēkus un šķīsta mūs no visas netaisnības." (1.Jāņa 1:9)" (41. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Daudzi cenšas noslīcināt savu vainas apziņu alkoholā, narkotikās pasaulīgās izpriecās vai piesātinot savu dzīvi ar neprātīgām aktivitātēm. Kāpēc neviena no šīm metodēm īstenībā nedarbojas? Kā tu varētu palīdzēt kādam, kas ir šādā stāvoklī, atrast patieso risinājumu vainas sajūtai?

2. Ir iespējams atzīt savus grēkus, nenesot „atgriešanās cienīgus augļus”. Kāpēc tā nav patiesa nožēla? Kāda ir šo augļu vērtība? Vai tie ir labie darbi, kas darīti, lai iegūtu Dieva labvēlību? Paskaidro savu atbildi!

3. Pārrunājiet faktu, ka Kristus taisnība ir bez maksas, bet tā nav lēta. Lai gan mums nav par to jāmaksā, Kungam bija jāmaksā bezgalīga cena pie krusta. Padomā par to, cik krituši mēs esam un cik nopietns ir grēks, ka tas ir prasījis kaut ko tik „ekstrēmu” kā paša Dieva Dēla nāvi, lai glābtu mūs no grēka sekām.
